

วิถีความสัมพันธ์ของตัวละครกับภาพสะท้อน มหานครปารีสในนิยายเรื่อง **Sweetheart ความทรงจำแห่งรัก ของปัก ชิน-ยาง**

อ.ดร.สุพัชรี เมนะทัต *

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาภาพสะท้อนของมิติสถานที่ที่มีต่อความสัมพันธ์ของตัวละครเอกในเรื่อง *Sweetheart ความทรงจำแห่งรัก* โดยใช้แนวการศึกษาเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของคนเมืองและภาพสะท้อนของเมือง ผลการศึกษาพบว่า มิติสถานที่ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่องและยึดโยงกับความสัมพันธ์ของตัวละคร ในนิยายเรื่อง *ความทรงจำแห่งรัก* โชลคือสถานที่ที่ขังตัวละครชายไว้ในกรอบแห่งครอบครัว การงานและหน้าตาทางสังคม การหลีกเลี่ยงหนีออกจากกรอบจารีตไปปารีสคืออิสระ จจริงอยู่สถานที่และสภาพสังคมในที่แห่งนั้น ๆ มีความหมายสะท้อนถึงผู้คนที่อยู่ในสถานที่เหล่านั้น แต่สุดท้ายตัวละครที่ใฝ่หาอิสระโดยการเปลี่ยนสถานที่กลับไม่อาจค้นพบอิสระที่แท้จริง นั่นเป็นเพราะเขาเลือกที่จะหลีกเลี่ยงหนีอีกครั้ง และกักขังตัวเองไว้กับหญิงคนรักที่หนีจากไป ดังนั้นสถานที่ต่าง ๆ ในปารีสสำหรับเขาจึงกลายเป็นกล่องความทรงจำ เป็นกับดักที่เขาอาจหลุดพ้นไปได้ และยังคงติดอยู่ในวังวนแห่งการตามหาความรักตลอดไป

คำสำคัญ: ปารีส; ความสัมพันธ์; มหานคร

---

* อาจารย์ประจำศูนย์การศึกษานานาชาติ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ติดต่อได้ที่ e-mail: manatat@yahoo.com

Relationship of the main characters and the image of Paris in Park Shin-Yang's *Sweetheart**

Supatcharee Manatat*

Abstract

This article aims to study the image of a metropolitan city on the relationship of the main characters in Park Shin-Yang's *Sweetheart*. This research applies the approach about the interaction of urban people and images of the city. The results of the study revealed that the location dimension is important to the plot and connected to the relationships of the characters. In this novel *Sweetheart*, Seoul is a place that traps male characters in the confines of family, career and social image. He broke away from Korean traditions so living in Paris was his freedom. Truly, places and the social conditions of those places have meanings that reflect the people who live there. But in the end, the characters who seek freedom by changing locations are unable to find true freedom. That was because he chose to escape again and confined himself to the woman he loved who had run away from him. Therefore, the places in Paris for him became a memory box. It was a trap from which he could not escape and he still had to be stuck in the loop of searching for love forever.

Keywords: Paris; Relationship; Metropolitan

---

* Lecturer (Ph.D.) , Department of Western Languages, Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University. e-mail: manatat@yahoo.com

1. บทนำ

ปารีสเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญลำดับต้น ๆ ที่เป็นหมุดหมายหลักซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกสารทิศให้เดินทางมาเยี่ยมเยือนสักครั้งในชีวิต ปารีสถูกขนานนามว่าเป็น “เมืองโรแมนติก” เพียงพร้อมทั้งทางด้านประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมเก่าแก่ อีกทั้งยังมีความทันสมัย ด้วยเหตุนี้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันปารีสมักปรากฏในสื่อต่าง ๆ ทั้งภาพยนตร์และนวนิยายนับไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็นสื่อจากทั้งปากฝั่งตะวันตกและตะวันออกที่มักใช้ปารีสเป็นฉากหลักในเรื่องราว เราจะเห็นฉากของปารีสในภาพยนตร์อย่างเช่นเรื่อง *Before Sunset* หนึ่งในภาพยนตร์ไตรภาคของผู้กำกับ ริชาร์ด ลิงค์เลเตอร์ ที่กลายเป็นภาพยนตร์ที่ทุกคนมักกล่าวถึง นอกจากนี้ยังมีภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียงอีกหลายเรื่องที่ใช้สถานที่หลากหลายในปารีสเป็นสถานที่ถ่ายทำ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง *The devil wears Prada*, *Midnight in Paris* หรือแม้กระทั่งเรื่อง *The Davinci Code* ภาพยนตร์ที่ถูกดัดแปลงมาจากนวนิยายของแดน บราวน์ จะเห็นได้ว่าชื่อเสียงของปารีสไม่เคยจางหายไปจากความนิยมของคน

ปารีสไม่เพียงแต่มีชื่อเสียงด้านความโรแมนติกและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอันดับต้น ๆ แล้ว ปารีสยังมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เป็นแหล่งผลิตงานของแนวคิดเชิงปรัชญาที่นำไปสู่การพลิกโฉมหน้าการเมืองโลกในยุคปัจจุบัน แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญามีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมคนปารีสให้มีลักษณะเฉพาะที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง อาจกล่าวได้ว่าการอยู่ในเมืองใหญ่ที่เป็นส่วนผสมของสถาปัตยกรรมและแก่นความคิดอันลุ่มลึกผสมผสานกับส่วนของเมืองที่มีความทันสมัยอย่างมาก ก่อเกิดอิทธิพลของเมืองที่มีต่อคนเมืองได้ชัดเจนขึ้น จะเห็นได้ว่าภาพของปารีสในภาพยนตร์หรือนวนิยายที่กล่าวถึงเป็นพื้นที่เมืองใหญ่ที่ให้ความสำคัญกับอิสระและความเป็นปัจเจกบุคคล ซึ่งทำให้เมืองใหญ่เป็นพื้นที่แห่งโอกาสและผู้คนสามารถเป็นตัวของตัวเองได้ โดยเฉพาะเมื่อตัวละครหลักได้ค้นพบตัวตนหรือเมื่อตัวละครไขปริศนาได้ก็จะได้ค้นพบความจริงเกี่ยวกับตัวตนที่แท้

ในด้านบริบทของสังคมเกาหลีใต้ ถูกนำเสนอผ่านสื่อบันเทิงต่าง ๆ ทั้งเพลงละคร และภาพยนตร์ ในประเทศไทยกระแสเกาหลีเริ่มไหลบ่าเข้ามาตั้งแต่ปี พ.ศ.

2543¹ ในรูปแบบของละครที่นำเสนอสังคมเกาหลีทั้งในยุคปัจจุบันและอิงประวัติศาสตร์ โดยมุ่งเน้นนำเสนอวัฒนธรรมไม่ว่าจะเป็นด้านอาหาร การแต่งกาย รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งนี้กระแสละครเกาหลีได้รับความนิยมอย่างมากเพราะจากแรงสนับสนุนของรัฐบาลที่มุ่งเน้นให้อุตสาหกรรมบันเทิงอย่างจริงจังจนเกิดเป็นกระแส Korean Wave หรือ Hallyu ที่โด่งดังไปทั่วโลกนับตั้งแต่ พ.ศ. 2543

นอกจากมีละครโทรทัศน์ที่ใช้ฉากถ่ายทำภายในประเทศแล้ว เริ่มมีละครหลายเรื่องที่ใช้ฉากต่างประเทศ ในปีพ.ศ. 2547 *Lovers in Paris*⁷ หรือในชื่อไทยว่า *ฝันรักปารีส* คือละครเรื่องแรก ๆ ที่พาทีมงานไปถ่ายทำที่มหานครปารีส ละครเรื่องนี้ส่งผลให้ ปัก ซิน-ยาง และ คิมจองอิน กลายเป็นนักแสดงคู่ขวัญในตำนาน อีกทั้งละครก็ได้รับความนิยมสำเร็จอย่างล้นหลามอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่า *Lovers in Paris* เป็นละครที่จุดประกายให้ปัก ซิน-ยางได้เบนเข็มจากการเป็นนักแสดงไปสู่นักเขียน หลังการถ่ายทำละครเรื่องดังกล่าวจบสิ้นลง ปัก ซิน-ยางเริ่มโครงการเขียนนวนิยายเรื่องแรก และแน่นอนว่าความทรงจำเกี่ยวกับ “มหานครปารีส” ถูกหยิบยกมาใช้ในเป็นฉากหลังดำเนินเรื่องราว ถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้งจะเห็นได้ว่าการใช้ฉาก หรือสถานที่ในนวนิยาย เป็นจุดเด่นที่ชัดเจนในงานเขียนของปัก ซิน-ยาง

ถ้ามองในแง่การสร้างสรรค์ผลงานวรรณกรรม กลวิธีการสร้างงานแต่ละเรื่องนั้นมีองค์ประกอบต่างๆ ที่ร้อยเรียงเป็นเรื่องราว ไม่ว่าจะเป็น แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร สิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญในการถ่ายทอดเรื่องราวสู่ผู้อ่าน นอกจากนี้ฉากหรือสถานที่ที่เกิดเรื่องราวก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ ดังนั้นการที่นักเขียนพาตัวละครไปวางไว้ในฉากใดสถานที่ใด จึงไม่ใช่เพียงแค่การทำให้ตัวละครมีที่พำนักเป็นหลักแหล่ง ยิ่งกว่านั้นสถานที่หรือฉากยังสื่อความหมายมากมาย ดังที่ โทมัส ซี ฟอสเตอร์ (Thomas C. Foster) (2565, น. 230) ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ผู้อ่านต้องใช้ความคิดกับการตัดสินใจของผู้เขียน ในการที่นวนิยายมีฉากหลังสูงหรือต่ำ ตื้นหรือลึก แบนราบหรือเป็นหลุม กล่าวอีกนัยหนึ่งผู้อ่านต้องพิจารณาว่า ฉากหรือ ภูมิประเทศนั้น ๆ มี

---

¹ พัชรี บอนคำ. (2020). “อุตสาหกรรมบันเทิง” เศรษฐกิจหลักเกาหลี หมัดเด็ดจากรัฐบาล urbancreature.co

⁷ ฝันรักปารีส ออกฉายทางโทรทัศน์เกาหลีช่อง SBS ในปีพ.ศ. 2547

ความสำคัญอย่างไรในวรรณกรรม อาจกล่าวได้ว่ามิติสถานที่หรือฉากในงานวรรณกรรม เป็นอีกปัจจัยที่ควรถูกนำมาศึกษาอย่างลุ่มลึกเพื่อค้นหาความหมายที่ซ่อนในดวบท จะเห็นได้ว่าในวรรณกรรมหลายเรื่องเมืองใหญ่มักถูกเลือกใช้เพื่อเป็นฉากหลังที่ช่วยขับ เน้นตัวละครให้มีความเด่นชัดขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ ดังนั้นการศึกษาวิถีความสัมพันธ์ของ ผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองใหญ่จะทำให้เข้าใจบริบทต่าง ๆ ของเมืองและผู้คนที่อยู่在那แห่ง นั้นได้มากขึ้น

ผู้เขียนบทความเห็นว่าการค้นหาความหมายในความสัมพันธ์ของตัวละครที่ เกิดขึ้นในเมืองใหญ่เป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษาวิเคราะห์ จึงเลือกศึกษานิยายเกาหลิ เรื่อง *Sweetheart* ของปาร์ค ชิน-ยาง (Park Shin-Yang) ซึ่งตีพิมพ์ในปีพ.ศ. 2548 ต่อมา ในปีพ.ศ. 2549 สำนักพิมพ์แจ่มใสได้ลิขสิทธิ์การแปลในฉบับภาษาไทยภายใต้ชื่อเรื่อง *Sweetheart ความทรงจำแห่งรัก* นิยายเรื่องนี้สะท้อนภาพความสัมพันธ์ของตัวละครกับ มิติของเมืองใหญ่ได้อย่างชัดเจน นิยายกล่าวถึงตัวละครชายชาวเกาหลีผู้ลี้ภัยหนีจาก กรุงโซลมาพำนักชั่วคราวที่กรุงปารีส เขาได้พบกับหญิงสาวเชื้อชาติเดียวกัน ชายหนุ่ม ได้สานสัมพันธ์กับหญิงสาวผ่านสถานที่หลากหลายในเมืองใหญ่แห่งนี้ และสุดท้าย เรื่องราวก็จบลงด้วยการพรากจากกัน ทว่าในการจากกันเช่นนี้ กลับหลงเหลือความทรง จำตราตรึงที่ชายหนุ่มมีอาจลึ้มเลื่อน

ผู้เขียนบทความพบว่าบทบาทของตัวเอกชายมีความเชื่อมโยงกับประเด็น ความเป็นพลเมืองโลก ดังที่สุเรช โซติอูตมพันธ์ (2559) ได้เสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับ เรื่องความเป็นพลเมืองโลกกับการเดินทางในโลกวรรณกรรมไว้ว่า อิทธิพลของโลกาภิ วัตน์ส่งผลต่อสังคมทั้งระดับกายภาพและในระดับจิตใจ อีกทั้งยังส่งผลต่อแนวทางการ สร้างงานวรรณกรรมอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากการที่งานวรรณกรรมจำนวนมากนำเสนอ ประเด็นการส่งผ่านวัฒนธรรมข้ามพรมแดน การดำเนินเรื่องในวรรณกรรมกลุ่มนี้มักจะมี ตัวละครที่เดินทางข้ามชาติและได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม จากแนวคิดดังกล่าวทำให้เห็นถึงความสำคัญของความเป็นเมืองและพลเมืองโลก ผู้เขียนบทความจึงมีคำถามในการวิจัยว่า มหานครปารีสมีความเป็นเมืองโลก (Cosmopolis) มากน้อยเพียงใด โดยมีสมมติฐานไว้ว่ามหานครปารีสไม่ได้ถูกนำเสนอ เป็นเมืองโลก แต่ถูกนำเสนอในฐานะเมืองใหญ่ที่เป็นคู่ตรงข้ามกับกรุงโซลที่ถูกนำเสนอ

เป็นชนบท ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกกับหญิงคนรักที่ปารีสจึงเป็นความสัมพันธ์ของผู้ชายจากโลกจารีตกับผู้หญิงในเมืองใหญ่

2. กลวิธีการนำเสนอเรื่องราว

ก่อนจะเข้าสู่การวิเคราะห์บทบาทของเมืองและผู้คนในเมืองที่ปรากฏในนวนิยายจะต้องทำความเข้าใจรายละเอียดเบื้องต้นเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอเรื่องราวดังประเด็นต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบของนวนิยาย

ความทรงจำแห่งรัก เป็นงานเขียนในรูปแบบนิยายเรื่องแรกของนักแสดงหนุ่มปัก ชิน-ยาง อาจกล่าวได้ว่าการเป็นนักแสดงนำในละครเรื่องผ้านรักปารีส (*Lover in Paris*) ซึ่งใช้ฉากส่วนใหญ่ในการถ่ายทำอยู่ในมหานครปารีสเป็นแรงบันดาลใจให้นักแสดงหนุ่มก้าวเข้าสู่การเป็นนักเขียน เขาถ่ายทอดเรื่องราวความรักของสองหนุ่มสาวที่เกิดขึ้นท่ามกลางเมืองโรมานติกอย่างปารีส โดยใช้วิธีการถ่ายทอดเรื่องราวในนิยายด้วยมุมมองการเล่าเรื่องที่หลากหลาย ตัวนิยายแบ่งออกเป็น 8 บท โดยมีส่วนแรกและส่วนท้ายเป็นบทเกริ่นนำและบทส่งท้ายตามลำดับ ในส่วนของเนื้อเรื่อง ปาร์ค ชิน-ยาง ใช้สีสันเจดต่าง ๆ ในการตั้งชื่อบท ดังเช่นบทที่ 1 *Mellow yellow ความรักได้โปรดผ่านฉันไป* หรือ ในบทที่ 3 *Dreaming in red ความรักที่ถูกกักขัง* ทั้งนี้เพื่อสื่อสะท้อนพัฒนาการทางอารมณ์ของตัวละครและก้าวย่างความสัมพันธ์ที่ค่อย ๆ แนบแน่นขึ้น พัฒนาการดังกล่าวถูกขับเน้นผ่านมิติสถานที่ ค่อย ๆ คลี่คลายเรื่องราวผ่านปากคำของตัวละครชายหญิงในเรื่อง นอกจากนี้ในเล่มนิยายยังมีภาพประกอบในบางฉากบางตอนตลอดทั้งเล่ม จากบทความเรื่อง *Actor Park makes literary debut*³ ทำให้เราทราบว่ปัก

³ Shin Hae-in. *Actor Park makes literary debut* อ้างอิงจาก <https://www.koreaherald.com/view.php?ud=20051214000024>

ชิน-ยางใช้ภาพตัวเองเพื่อถ่ายทอดบทบาทตัวเอกชายในเรื่อง อาจกล่าวได้ว่าภาพประกอบในเล่มเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านได้เห็นภาพของปารีสเป็นรูปธรรมเพิ่มขึ้น นอกเหนือจากการบรรยายเนื้อเรื่องผ่านตัวอักษร

ภาพที่ 1. และภาพที่ 2. ภาพประกอบในหนังสือ
(ที่มา: ปัก ชิน-ยาง, 2549 น. 55, น. 67)

2.2 การผสมผสานมุมมองการเล่าเรื่อง

นอกจากจะมีภาพประกอบแล้ว ส่วนสำคัญของนวนิยายคือนักเขียนใช้มุมมองการเล่าที่หลากหลาย ในการนำเสนอเรื่องราวแต่ละบท ยังมีการใส่คำคมของนักคิด นักเขียนคนสำคัญระดับโลกลงในทุก ๆ บท จากนั้นจะมีการเกริ่นนำก่อนเข้าสู่เนื้อเรื่องหลักของแต่ละบทผ่านมุมมองของผู้เล่าบุรุษที่ 1 พูดยถึงอารมณ์ความรู้สึก ณ ขณะนั้น ก่อนจะนำผู้อ่านเข้าสู่เนื้อเรื่องด้วยการเล่าเรื่องผ่านมุมมองสรรพนามบุรุษที่ 3 จะเห็นได้ว่าการตัดสินใจมุมมองการเล่าเรื่องจาก “ผม” เป็น “เขา” เพื่อใช้บอกเล่าความเป็นไปในบทนั้น ๆ ก่อนที่จะหวนกลับมาใช้ การเล่าเรื่องด้วยสรรพนามบุรุษที่ 1 อีกครั้งในตอนท้ายของบท ทั้งผมและเขาก็คือตัวละครเอกชายไร้ชื่อคนเดียวกัน เพียงแต่นำหนักของเรื่องเล่าและอารมณ์ความรู้สึกจะต่างกันไป เราได้รู้จักเรื่องราวภูมิหลังและสิ่งที่กำลังเกิดในอดีตจนถึงปัจจุบันผ่านการเล่าผ่านการเล่าเรื่องในมุมมอง “เขา” แต่ผู้เขียนใช้การ

เล่าเรื่องในมุมมองของ “ผม” เพื่อต่อยอดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ การตัดสลับมุมมองการเล่าเช่นนี้ทำให้เรื่องราวค่อย ๆ เปิดเผย และน่าติดตามค้นหาพัฒนาการของเรื่องมากขึ้น

3. เมืองและสัมพันธภาพของคนเมือง : จากโซลสู่ปารีส

ในนวนิยายเรื่อง *ความทรงจำแห่งรัก* เปิดเรื่องด้วยการแนะนำ “ผู้ชายคนนี้” ตัวละครชายไร้ชื่อนิสัยดีที่มีจุดเด่นคือการทำงาน วันหนึ่งเขาประกาศกับทุกคนว่าจะลางานและเดินทางไปปารีสโดยไม่มีจุดประสงค์สำคัญใด ๆ การตัดสินใจครั้งนี้ทำให้ทั้งเพื่อนร่วมงานและครอบครัวต่างหวั่นไหวและพูดโน้มน้าวให้เขาเปลี่ยนใจ แต่ก็ไม่มีอะไรหยุดความตั้งใจของเขาได้ แม้แต่หญิงคนรักที่ไม่ได้ติดต่อกันช่วงเวลาหนึ่ง เมื่อเขาบอกว่าจะเดินทางในไม่ช้า ด้วยความเข้าใจผิดคิดว่าเขาจะยุติความสัมพันธ์กับเธอ หญิงสาวแม้จะเสียใจแต่ด้วยนิสัยเป็นคนมั่นใจในตนเองจึงเป็นฝ่ายบอกเลิกก่อน การเลิกราไม่ได้สะเทือนความรู้สึกของชายหนุ่มมากนัก ตรงกันข้ามเขากลับรู้สึกเป็นอิสระที่ไม่ต้องรอคอยใครอีก

จะเห็นได้ว่าตัวละครเอกพยายามดำรงชีวิตตามครรลองของสังคม มีหน้าที่การทำงานดีมีคนรักที่เหมาะสมกัน เขาตั้งใจทำงานหนักเพื่อรักษาสถานภาพทางสังคมให้ไปตามขนบนิยมของชาวเกาหลีใต้ ทั้งนี้เพื่อให้สังคมยอมรับและเพื่อให้บิดามารดาหมดความกังวลใจ แต่สุดท้ายตัวเขาเองกลับพบว่าวิถีชีวิตเช่นนั้นไม่ได้ทำให้ชีวิตมีความสุขเลยแม้แต่น้อย และเมื่อเขาหมดความอดทน ชายหนุ่มจึงตัดสินใจละทิ้งความก้าวหน้าในการทำงาน ลากจากชีวิตในกรอบจารีตของกรุงโซล มุ่งสู่ความเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ครั้งใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้นที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส จากภาพรวมของเนื้อเรื่องจะเห็นได้ว่านักเขียนใช้ประโยชน์จากมิติสถานที่ซึ่งมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนชีวิตและความสัมพันธ์ของตัวละครในด้านต่าง ๆ ในประเด็นนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละครในงานวรรณกรรมกับเมือง โดยสุรเดช โชติอุดมพันธ์ (2559) เสนอว่าการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของเมืองมีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมแนวคิดของนักเขียนร่วมสมัยที่มักพำนักอยู่ในเมือง จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่การนำเสนอตัวละคร

และความสัมพันธ์ของตัวละครจะได้รับอิทธิพลของเมืองที่มีต่อผู้คนในเมือง และแน่นอนว่าตัวละครซึ่งเป็นผลผลิตของเมืองจะแสดงให้เห็นภาพสะท้อนของเมืองในมิติต่าง ๆ

เนื่องจากตัวละครเอกในเรื่องดำรงสถานะของนักเดินทางจากกรุงโซลไปสู่มหานครปารีส ทำให้เห็นภาพของชนชั้นกลางชาวเกาหลีที่มีความสามารถทางการเงินในการออกเดินทางท่องเที่ยว ในที่นี้หากพิจารณาในแง่เศรษฐกิจและสังคม จะเห็นได้ว่าเกาหลีใต้พัฒนาประเทศจนสามารถผงาดเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจ จากประเทศยากจนในช่วงสงครามเกาหลี ใช้เวลาเพียง 60 ปี ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สูงเป็นอันดับที่ 4 ในทวีปเอเชียและอันดับที่ 15 ของโลก⁴ การพัฒนาทางเศรษฐกิจทำให้ประชากรชนชั้นกลางมีเพิ่มขึ้น และประชากรกลุ่มนี้ก็มีความต้องการในการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญจากสถิติ⁵ พบว่าในช่วงปี ค.ศ. 2004 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีที่เดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมายังเกาหลี โดยจุดหมายในการเดินทางส่วนใหญ่คือประเทศแถบเอเชียและสหรัฐอเมริกา และในยุคนั้น ๆ มาจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงทำให้เกาหลีใต้กลายเป็นจุดหมายสำคัญที่นักท่องเที่ยวมักเดินทางไป

ในนวนิยายเรื่องนี้นำเสนอฉากของสองเมืองใหญ่ ซึ่งสภาพของเมืองที่มีความแตกต่างกันย่อมส่งผลต่อพัฒนาการของตัวละครเอก ในที่นี้จะศึกษาวิเคราะห์มิติสถานทีจากสองข้อความคิด ประการแรกคือแนวคิดแบบเอเชียในมิติของกรุงโซล ประการที่สองคือแนวคิดแบบตะวันตกที่ถูกนำเสนอผ่านมหานครปารีส

3.1 โซล : พันธนาการชีวิต

ในช่วงตอนต้นของนวนิยาย เรื่องราวชีวิตของตัวละครเอกดำเนินผ่านขนบจารีตแบบชาวเกาหลีใต้ที่ใช้ชีวิตโซล เราจะเห็นกรอบความคิดที่ผูกโยงผู้คนทั้งกับครอบครัว การงานและสังคม เป็นเสมือนการกดทับชีวิตให้ไร้อิสระ ดังนั้นตัวละคร “เขา”

---

⁴ สสว. กรมศึกษาธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องในประเทศเกาหลี อ้างอิงจาก <http://www.sme.go.th>

⁵ อ้างอิงจาก Joo Hwan Seo (2016).

จึงตัดสินใจว่าจะละทิ้งชีวิตที่โซล เพื่อออกเดินทางไปสู่อิสระ แต่กระนั้นคนในครอบครัวก็ยังคัดค้านการตัดสินใจของเขา เนื่องจากยังมองว่าชีวิตที่โซลคือความมั่นคง ดังจะเห็นได้มุมมองของครอบครัวเมื่อได้รับรู้ว่า ลูกชายเลิกหญิงคนรักที่เหมาะสมเพียบพร้อม อีกทั้งกำลังจะลาออกจากงานเพื่อออกเดินทางท่องเที่ยวยังปารีส

พ่อแม่ของชายหนุ่มถึงกับช็อคกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านคิดว่าต้องมีปัญหาบางอย่างเกิดขึ้นกับลูกชายแน่ ๆ และคิดว่าชีวิตลูกกำลังพังทลาย ทั้งการเงิน หน้าที่การงาน และอนาคต ทั้งสองจึงขอร้องว่าพวกท่านแก่มากแล้ว อย่าทำให้พวกท่านกังวลไปมากกว่านี้

แต่ทว่าเขาไม่ได้สนใจแต่อย่างใด กลับจ้องมองท่านทั้งสองด้วยสายตาดูมั่งมี และย้ำชัดว่าจะไม่เปลี่ยนความคิดไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

สิ่งที่ทำให้เขาจากไปไม่ใช่เพราะวิถีที่ไม่มีสาระ แต่แค่รู้สึกเหนื่อยเท่านั้นเอง เขารู้ว่าตัวเองยังหนุ่มและต้องทำงานอีกเยอะ ดังนั้นเขาจึงไม่อยากพูดอะไรมาก

ที่เคยบอกไว้ตั้งแต่ต้นว่าผู้ชายคนนี้เป็นคนใจดี จริงใจ และตั้งใจทำงาน แต่เพราะเขาเป็นคนแบบนั้น จึงทำให้ความอดทนที่มีหมดลงไปบ้าง เพราะความใจดีหรือความจริงใจจำเป็นต้องใช้ความอดทนมาก

(ปัก ชิน-ยาง, 2549, น. 20)

จากข้อความข้างต้นทำให้เห็นว่าสังคมเกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับความมั่นคงในชีวิต มองว่าการที่ลูกชายมีการศึกษาดี มีหน้าที่การงานมั่นคงจะเป็นหลักประกันได้ว่าลูกจะอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย รวมถึงพ่อแม่เองก็จะได้รับการอุปถัมภ์เลี้ยงดูจากลูก อาจกล่าวได้ว่าครอบครัวและสังคมคือแรงผลักดัน เป็นอำนาจกดทับให้ตัวละครเอกต้องใช้ชีวิตอยู่ในวังวนซ้ำซาก เพื่อจะได้เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งยังส่งเสริมให้พ่อแม่มีความทัดเทียมกับคนอื่น ๆ ในสังคมที่จับจ้องมองมา ซึ่งประเด็นแนวคิดในนวนิยายสะท้อนภาพสังคม

เกาหลีได้อย่างชัดเจน ดังที่ จักรกริช สังขมณี (2560, น. 290) กล่าวถึงการทำงานหนักของชาวเกาหลีไว้ว่า

“แต่กระนั้นการแข่งขันในชีวิตประจำวันก็ไม่ได้จบสิ้นลงเมื่อการศึกษาสิ้นสุด หากแต่ยังคงดำเนินต่อเนื่องไปในการแข่งขันเพื่อให้ได้รับการยอมรับและเลื่อนขั้นในหน้าที่การงานอีกด้วยในทุก ๆ ปี แรงงานและพนักงานบริษัทในเกาหลีได้มีชั่วโมงการทำงานอยู่ที่ 2,124 ชั่วโมงซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงเป็นอันดับสองในบรรดากลุ่มประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (OECD) รองจากประเทศเม็กซิโก การทำงานอย่างหนักในบริษัทนั้น ส่วนหนึ่งก็เป็นเสมือนช่องทางเพียงไม่กี่อย่างที่ชนชั้นกลางในเมืองใหญ่ใช้ในการยกระดับรายได้และวิถีชีวิตให้กับตนเอง”

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นว่าสังคมทุนนิยมผลักดันชีวิตต้องขับเคลื่อนไปกับกระแสเศรษฐกิจ ทุกคนล้วนต้องเข้าสู่สนามแข่งขัน ใช้ชีวิตอยู่ในความเครียดและความกดดัน ตั้งแต่ขั้นต้นนั่นคือการศึกษาจนไปสู่ชีวิตจริงนั่นคือการทำงาน ต้องแข่งขัน และพยายามถีบตัวให้ไปสู่จุดสูงสุดเพื่อจะประสบความสำเร็จในชีวิต ทั้งนี้การดังกล่าวไม่ใช่เพียงเพื่อตัวเองเท่านั้น แต่ผู้คนยังต้องแบกความหวังของครอบครัวไว้ด้วย ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คนที่มีความพร้อมจะยอมถอยออกจากสนามการแข่งขันดังกล่าว เพื่อไฝหาอิสระให้กับชีวิต ดังเช่นตัวละครเอกผู้เลือกแล้วว่าจะหยุดตัวเองจากความเหนื่อยหน่ายกับการงานเพื่อหาเส้นทางใหม่ที่ทำให้ชีวิตเปลี่ยนไปจากวัฏวนเดิม ๆ

3.2 ปารีส : โบยบิ้นสู่อิสระ

มหานครปารีสสำหรับตัวละครเอกคือสถานที่แปลกใหม่ เมื่อเขาปลดเปลื้องตัวเองออกมาจากภาระอันหนักอึ้งของกรุงโซล เขากลับรู้สึกว่าการลี้ภัยอยู่ท่ามกลางความ

เจียบ มีบางครั้งที่เขาารู้สึกว่าเหว่ นั้นเป็นเพราะเขาไม่ต้องพบกับกิจวัตรประจำวันแบบเดิม ๆ ทุกอย่างที่ปารีสไม่ต้องดำเนินไปตามเวลาหรือจุดมุ่งหมายใด ๆ

แม้ว่าบางครั้งจะรู้สึกว่าเหว่บ้าง แต่เขาก็ค่อนข้างพอใจกับชีวิตในปารีส เขาสามารถมีชีวิตอยู่ที่นี่ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องถูกประเมิน ไม่ต้องทำตามแฟชั่น เขาเลือกที่จะเก็บความรู้สึกดี ๆ ของปารีสไว้ บางครั้งเขาก็ไปนั่งดื่มกาแฟและสนทนากับผู้คนที่นี่คาเฟ่

นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาจะมาปารีส แต่เป็นครั้งแรกที่เขาตัดสินใจหยุดทุกสิ่งแล้วจากมา

(...)

เขาหันมองไปรอบ ๆ พบเพียงตัวเองเท่านั้น ผู้คนค่อย ๆ สลายตัวไปอย่างช้า ๆ วันหนึ่งเขาหยิบปากกาขึ้นมาเขียนไดอารี่ไว้ว่า

“คนปารีสไม่ยุ่งเรื่องของคนอื่น ไม่มีความอยากรู้อยากเห็นเรื่องส่วนตัวของกันและกัน”

(ปัก ชิน-ยาง, 2549, น. 28)

จากข้อความที่ยกมาทำให้เราเห็นมุมมองของตัวละครเอกที่มีต่อโลกตะวันตกและโลกตะวันออก การอยู่ในปารีส เขาคือคนแปลกหน้าที่ไม่เป็นที่สนใจของใคร ๆ เขาแค่เป็นส่วนหนึ่งในท่ามกลางผู้คนมากมาย แต่ก็ไม่มีใครอยากรู้จักหรืออยากรู้อะไรของเขา ในประเด็นนี้สะท้อนให้เห็นอิทธิพลของเมืองใหญ่ที่ก่อให้เกิดความห่างเหิน อีกทั้งผู้คนในเมืองยังมีทัศนคติเฉกต่างกับผู้คนรอบตัว เมื่อพบกับสภาวะ เช่นนี้ ตัวละครเอกจึงใช้ชีวิตไปเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องอดทนกับใครหรืออะไรอีก ซึ่งในจุดนี้เสนอมุมมองแตกต่างจากที่เขาไม่เคยต่อเพื่อนร่วมงานและหญิงคนรักเมื่อครั้งยังอยู่ที่โซล การใช้ชีวิตในโลกเดิมความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนมักอ้างอิงกับผลประโยชน์ ดังเช่นในเวลาที่เพื่อนร่วมงานเข้ามาถามไถ่ทุกข์สุขในยามที่เห็นเขามีสีหน้าเหนื่อยหน่าย หรือแม้กระทั่งตอนที่เขา

พูดคุยกับหญิงคนรัก ปฏิบัติของตัวละครเอกที่มีต่อคนใกล้ชิดที่โหดสะท้อนอิทธิพลของเมืองที่ทำให้เขาเกิดความรู้สึกแปลกแยก

“หมูนี่มีปัญหาอะไรหรือเปล่า” (ที่จริงเพื่อนร่วมงานอยากบอกว่า “ทำไมไม่ช่วยงานผมเหมือนเมื่อก่อนล่ะ”)

“ทำไมไม่สนใจฉันเลยล่ะ” (ที่จริงคนรักหมายความว่า “ของที่ฉันบอกว่าชอบคราวที่แล้วทำไมยังไม่ซื้อให้อีกคะ”)

(ปัก ชิน-ยาง, 2549, น. 21)

จากบทสนทนาทั้งกับเพื่อนร่วมงานและคนรัก ผู้ถามคำถามไม่ได้ถามไถ่อย่างตรงไปตรงมา ในทางกลับกัน คำถามเหล่านั้นทำให้ตัวละครเอกตีความในใจเป็นอีกอย่าง แท้จริงแล้วทุกคนรอบตัวล้วนเข้าหาเขาเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทั้งสิ้น กล่าวคือเพื่อนร่วมงานต้องการให้เขาช่วยงาน ส่วนหญิงคนรักต้องการให้เขาจ่ายเงินเพื่อซื้อของที่เธอชอบ เพราะต้องพบเจอกับสถานการณ์เช่นนี้ทำให้ตัวละครเอกเหนื่อยหน่ายและเลือกที่จะพาตัวเองออกไปให้พ้น เพื่อค้นหาสถานที่ที่และผู้คนในอีกซีกโลกสามารถเยียวจิตใจของเขาได้

จากการศึกษาตัวละครในมิติสถานที่ที่แตกต่างทั้งกรุงโซลและมหานครปารีสทำให้พบว่า เศรษฐกิจแบบทุนนิยมในกรุงโซลมีอิทธิพลทำให้สมาชิกในสังคมเมืองต้องดิ้นรนต่อสู้ สภาพชีวิตมีการแข่งขันสูง อีกทั้งยังมีความคาดหวังจากครอบครัว ประเด็นดังกล่าวกลายเป็นมาตรวัดความสำเร็จที่ถูกระบุโดยระบบทุนนิยม ซึ่งมีมาตรวัดความสำเร็จจากความเจริญก้าวหน้า ความร่ำรวยและความมีหน้ามีตาในสังคม จะทำให้เห็นประเด็นที่สำคัญอีกสองประเด็น คือความย้อนแย้งในสังคมเมืองใหญ่ที่ด้านหนึ่งส่งเสริมให้เกิดอิสระและความเป็นตัวของตัวเองดังเช่นที่ตัวละครเลือกทำตามความต้องการของตนเองโดยไม่สนใจคำทัดทาน แต่อีกด้านหนึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกกดดันบีบคั้นเนื่องจากบรรทัดฐานทางสังคมเกาหลีที่เกิดจากระบบทุนนิยม ซึ่งน่าจะก่อให้เกิดการกดทับซ้ำซ้อนของครอบครัวที่มีต่อปัจเจกบุคคล อันเป็นส่วนหนึ่งของจารีตประเพณีของครอบครัวตะวันออก และประเด็นที่สองคือความรู้สึกแปลกแยก (alienation) ที่ทำให้ตัว

ละครไม่สามารถฝันหรือปรับตัวเข้ากับสังคมเดิมได้จนต้องหลบหนีไปปารีส รวมถึงความแปลกแยกที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์แปลกใหม่ในปารีส

อิทธิพลของเศรษฐกิจทุนนิยมที่มีต่อวิถีชีวิตของคนในเมืองเมื่อนำมาผนวกกับชนบจารีตประเพณีทำให้เห็นความแตกต่างของเมืองใหญ่ในซีกโลกตะวันออกและซีกโลกตะวันตก อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี หากพิจารณาเรื่องการแผ่อิทธิพลของทุนนิยมที่ทำให้เกิดเมืองใหญ่ จะทำให้เห็นประเด็นการวิเคราะห์แนวคิดแบบตะวันตกที่เห็นได้ชัดผ่านมหานครปารีส และทำให้อิทธิพลของพื้นที่เมืองที่มีต่อทัศนคติ สัมพันธภาพระหว่างคนเมือง และความสัมพันธ์ของคนเมืองมีความลึกซึ้งมากขึ้น และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจากแรงผลักดันของระบบเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางวัตถุและความเจริญก้าวหน้า จนทำให้เกิดสภาวะของความไม่จริงยั่งยืนหรือความไม่มั่นคงจนไร้ที่ยึดเหนี่ยว และนำไปสู่ทัศนคติที่เฉยชาและไม่แยแส โดยเฉพาะความรู้สึกแปลกแยก รวมถึงความสัมพันธ์ที่ตื้นเขินเพราะการต้องเผชิญกับผู้คนมากมายซึ่งเป็นเพียงคนแปลกหน้า

4. ความรักในเมืองใหญ่ : พัฒนาการความสัมพันธ์จากสุสานสู่รัานกาแฟ

เมืองใหญ่กลายเป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดในความรักของตัวละครเอก เขาบอกลากรงานมันคงที่กรุงโซล พร้อมทั้งยุติความสัมพันธ์กับคนรักเก่าเพื่อพาตัวเองมาสู่จุดสงบในมหานครปารีส การใช้ชีวิตไปวัน ๆ อย่างเป็นมาตรวัดทางสังคมใดๆ มาประเมินค่าตัวตนของเขาทำให้ชายหนุ่มเป็นเพียงส่วนประกอบเล็ก ๆ ที่ไม่มีใครให้ค่าหรือสนใจได้ การมาพำนักชั่วคราวที่ปารีส เขาพยายามไม่ทำตัวเป็นนักท่องเที่ยว ดังเช่นที่นักเขียนบรรยายไว้ว่า “ความจริงที่ชายหนุ่มหลีกเลี่ยงก็คือการท่องเที่ยว แต่ไม่ได้หมายความว่าเขาไม่ชอบการท่องเที่ยว เพราะความเพลิดเพลินในความสวยงามของสถานที่ที่มากเกินไปในแต่ละที่อาจทำให้เขาลืมที่จะชมสถานที่อื่น ๆ ที่น่าสนใจของปารีสไป” (ปัก ชิน-ยาง, 2549, น. 30)

ตัวละครปฏิเสธที่จะนิยามว่าตนเองเป็นผู้มาเยือน ไม่ยอมรับที่จะอยู่ในสถานะนักท่องเที่ยว ในทางตรงข้ามเขาเองก็ไม่ได้มีสถานะเป็นพลเมืองของปารีส ตัวละครพยายามลอบดูเห็นสถานะใดใด อาจกล่าวได้ว่าตัวละครชายผู้นี้กำลังสวมบทบาทผู้สังเกตการณ์ ฝ้ามองสถานที่และผู้คนที่ได้อย่างตีความ ไม่ต้องเร่งรีบแบบนักท่องเที่ยวและไม่ต้องจริงจังกับชีวิตเหมือนประชากรชาวปารีส เขามีเวลาเหลือเฟือโดยไม่ต้องตกอยู่ในกรอบบังคับใดใด อีก

4.1 จุดพักใจในสุสาน : ความตาย การมีชีวิตและความรักครั้งใหม่

ช่วงแรกที่มาถึงปารีส ตัวละครเอกไม่ได้เดินทางตามรอยสถานที่ที่ยอดนิยมที่นักท่องเที่ยวมักแวะเยี่ยมชม ในทางกลับกันเขาใช้เวลาในการตามหาสุสาน แปร้ ลาแซส เพราะติดใจในความเรียบง่ายของสถานที่แห่งนี้ นอกจากนี้เขายังใช้เวลาเรื่อยเปื่อยในการพิจารณาคำจารึกและรูปสลักประดับหลุมศพที่เป็นหลักฐานว่าตอนยังชีวิตเจ้าของหลุมศพเหล่านั้นเคยเป็นใครและมีลักษณะเฉพาะอย่างไร เราสามารถตีความได้ว่าการเลือกมาใช้เวลาในสุสานที่คือการที่ตัวละครกำลังค้นหาและเฟื่องฟูในอดีต เราจะเห็นภาพตรงข้ามที่ตัวเอกพยายามค้นหาความหมายในการมีอยู่ของเขา ด้วยการไปยืนหน้าหลุมศพเพื่อยืนยันกับตัวเองว่าเขายังมีชีวิตอยู่ในขณะที่คนในหลุมศพได้หมดลมหายใจไปแล้วและเหลือเพียงแค่เรื่องราวบางส่วนที่กลับกลายเป็นอดีต การยืนยันตัวตนและการมีอยู่ของเขาถูกบันทึกไว้ในรูปของภาพถ่ายโดยตัวละครหญิงแปลกหน้า ตัวละครชายได้พบกับหญิงสาวชาวเกาหลีที่เขาไม่เคยรู้จักชื่อของเธอในวันหนึ่งในขณะที่หญิงสาวกำลังเล่นไวโอลิน และชายรูปถ่ายของผู้คนมากหน้าหลายตาในสถานที่ต่าง ๆ หนึ่งในรูปเหล่านั้นคือตัวเขาเองที่ถูกแอบถ่ายเมื่อวันที่เขาไปเยี่ยมชมสุสาน อาจกล่าวได้ว่าไม่ใช่เพียงตัวละครเอกที่ฝ้ามองดูเรื่องราวของผู้วายชนม์ในสุสาน แต่เขาเองก็ถูกติดตามฝ้ามองด้วยเช่นกัน เรื่องราวช่วงหนึ่งในชีวิตถูกบันทึกผ่านสายตาของหญิงสาวเช่นกัน

สุสานกลายเป็นจุดเชื่อมต่ออดีตจากโซลนำมาสู่ชีวิตใหม่ที่ปารีส ตัวละครเอกผลจากความสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยแบบแผนและความตึงเครียดในชีวิตมาสู่

ความสัมพันธ์แบบไร้การผูกมัดและไร้ระเบียบแบบแผนใดใด การได้พบกับหญิงสาว แปลกหน้าโดยบังเอิญ อีกทั้งพฤติกรรมแปลก ๆ ของเธอทำให้เขาได้แต่คิดคำนึงถึง การจากกันโดยไม่มีข้อมูลหรือร่องรอยใดใด เกี่ยวกับตัวเธอ ทำให้หมกมุ่นกับการคิดคำนึงถึง ผู้หญิงคนนั้น มีเพียงความทรงจำเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ในรูปถ่ายที่เธอเป็นผู้บันทึกภาพเหล่านั้น และชายหนุ่มก็เริ่มตามหาเธอด้วยการตระเวนไปตามสถานที่เหล่านั้น สถานที่ต่าง ๆ ที่ถูกบันทึกในภาพถ่ายจึงเป็นเพียงเบาะแสเดียวที่เขาจะตามรอยเพื่อพบตัวหญิงสาวได้

ผู้อ่านได้พบคำเฉลยปริศนาหญิงสาวกับรูปถ่ายของชายหนุ่มที่สุสานในบทที่ชื่อว่า “Minor blue ความรักคือสิ่งโดดเดี่ยวและไม่ยั่งยืน” ในบทนี้ผู้เขียนเล่าเรื่องผ่านเรื่องเล่าที่มุมมองของหญิงสาว “ฉัน” ในเรื่องเล่านี้ได้เปิดเผยข้อมูลที่มาในตอนแรกพบ เป็นเธอเองที่เป็นฝ่ายเริ่มติดตามเขา เธอเองชอบไปสุสานและบังเอิญได้พบชายหนุ่ม เธอถูกใจเขาเมื่อแรกพบ นี่เป็นสาเหตุให้เธอบันทึกภาพของเขาไว้ ยิ่งกว่านั้นผู้เขียนยังสร้างความบังเอิญอีกครั้งทำให้ตัวละครชายได้มาพบหญิงสาวเล่นไวโอลิน นี่คือจุดบรรจบและจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ครั้งใหม่ของหนุ่มสาวแปลกหน้าในเมืองใหญ่

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า สุสานคือสถานที่สะท้อนการค้นหาความหมายของการมีอยู่ของตัวละครเอก การที่ชายหนุ่มอยู่ในกรุงโซลได้ใช้ชีวิตไปตามครรลองของสังคม ทำให้เขาเหมือนตายทั้งเป็นเพราะไม่ได้ใช้ชีวิตตามใจปรารถนา แต่ในสุสานเขากลับพบว่าตัวเองมีตัวตน นั่นเป็นเพราะตัวละครเอกได้ใช้เวลาเฟื่องพิจารณาการเคยมีอยู่ของเจ้าของหลุมศพที่เรียงราย ความพยายามค้นหาความหมายของชีวิตท่ามกลางความตาย และการพบกับความสัมพันธ์ครั้งใหม่ ยิ่งเป็นการยืนยันการมีตัวตนอยู่

4.2 ความอบอุ่นในร้านกาแฟ : จากคนแปลกหน้าสู่คนคุ้นเคย

ฉากร้านกาแฟถูกนำเสนอเข้ามาในนวนิยาย ในช่วงที่ตัวละครเอกชายกำลังเริ่มให้ความสนใจหญิงสาวแปลกหน้า ความสงสัยใคร่รู้และการไม่สามารถหยุดความคิดที่มีต่อหญิงสาวทำให้ชายหนุ่มเริ่มแกะรอยติดตามไปทุกสถานที่ที่หญิงสาวเคยนำเสนอผ่าน

ภาพถ่าย ในที่สุดเขาก็พบเธอ ในครั้งนี้เขาเป็นฝ่ายจับจ้องมองเธอ ไปเฝ้ามองเธอในที่
เดิมและเวลาเดิม เขابันทึกการมีอยู่ของเธอ ไม่ได้ใช้กล้องเพื่อบันทึกภาพแบบที่หญิง
สาวทำ แต่เขาเลือกบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับเธอและวาดภาพของเธอลงในสมุดบันทึก
การตามรอยการมีอยู่ของเธอผ่านสถานที่เธอเคยไป จะเห็นได้ว่าช่วงระหว่างการ
สะกดรอยตาม ในท้ายที่สุดเขาก็ได้เผชิญหน้ากับเธอด้วยการช่วยเธอซื้อรูปภาพที่เธอ
ต้องการ และเพื่อเป็นการตอบแทนเธอจึงเสนอที่จะเลี้ยงกาแฟเขา การพบกับผู้หญิง
แปลกหน้าทำให้ความรู้สึกของตัวละครเอกชายเปลี่ยนไป จากการตั้งใจใช้ชีวิตตามลำพัง
แต่เมื่อพบคนถูกใจ เขาก็ยินดีจะเปลี่ยนความคิด และรับเธอเข้ามาในชีวิต การสาน
สัมพันธ์ครั้งใหม่มีอิสระมากกว่าการคบกันด้วยความจำเป็นแบบที่เขาเคยคบกับคนรัก
เก่า

อากาศในคาเฟ่ค่อนข้างอุ่น พอเอาแซนด์วิชเข้าปาก ผม
รู้สึกเลยว่าอาหารของปารีสมีรสชาติอบอุ่นรสชาติของแซนด์วิชใน
ตอนนั้นเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผมไม่อยากจะกลับไปโซลเลย

(ปัก ชิน-ยาง, 2549, น. 72)

จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวละครเอกชายมองภาพลักษณ์ของมหา
นครปารีส ด้วยความรู้สึกชื่นชม ปารีสเป็นจุดสงบที่สร้างความปลอดภัยและกลายเป็นที่
พึ่งพิงจิตใจแห่งใหม่ โดยเฉพาะปารีสที่ชักนำให้เขาได้พบกับหญิงสาว การได้นั่งในร้าน
กาแฟกับตัวละครหญิงจึงให้ความรู้สึกแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับเมืองที่เขาจากมา

อาจกล่าวได้ว่าร้านกาแฟเป็นจุดศูนย์กลางรวมของคนฝรั่งเศส ร้านกาแฟเป็น
มากกว่าที่กินดื่มแต่มันคือธรรมเนียมการเข้าสังคมของชนชั้นกลาง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่อง
ที่สะท้อนแนวคิดหลังการปฏิวัติทางวัฒนธรรมฝรั่งเศส เป็นสถานที่ที่ส่งเสริมให้คนออกมา
ใช้ชีวิต มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างเท่าเทียม และสามารถถกเถียงกันได้อย่างเปิดเผย⁶ แต่
อย่างไรก็ตามร้านกาแฟในนวนิยายเรื่องนี้ถูกใช้เป็นเพียงสถานที่ที่แวะพักเพียงแค
ชั่วคราวทำให้ตัวละครไม่ต้องพิจารณาว่าความสัมพันธ์ของเขาและเธอจะเหมาะสมตาม

⁶ เอกศาสตร์ สรรพช่าง. กาแฟ ปรวิญา ปารีส ตอนที่ 2. adaybulletin.com

ความคาดหวังของครอบครัวและบรรทัดฐานของโลกทุนนิยมหรือไม่ เพียงแค่ต่างคนต่างพอใจและมีอิสระที่จะคบหากันมากกว่าการดำเนินชีวิตตามธรรมเนียมของสังคมจารีตแบบที่เคยเกิดขึ้นในกรุงโซล

5. ปราสาทซานเมืองกับความรักรักที่ถูกกักขัง

เมื่อตัวละครเอกชายหญิงเริ่มสานสัมพันธ์กัน ทั้งคู่ใช้เวลาทำความรู้จักกันให้มากขึ้นผ่านการนัดพบที่ร้านกาแฟ เมื่อเริ่มคุ้นเคยทั้งคู่จึงย้ายมาอยู่ด้วยกันในอพาร์ทเมนต์ของตัวเอกชาย ในวันหนึ่งทั้งคู่ตัดสินใจไปพักผ่อนนอกเมือง พวกเขาจึงเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวและพักค้างคืนในปราสาทซานเมืองปารีส การเคลื่อนย้ายจากเมืองไปสู่ชนบทดูเหมือนจะเป็นช่วงเวลาตอกย้ำสภาวะความสูงงอมในความสัมพันธ์ แต่การที่นักเขียนพาตัวละครออกมาอยู่ตามลำพังห่างไกลจากความวุ่นวายของเมืองคือบททดสอบให้ตัวเอกชายได้เพ่งพินิจความรู้สึกของตัวเอง การพาตัวละครไปอยู่ในฉากปราสาทซานเมือง-สถาปัตยกรรมอันเก่าแก่ที่ผ่านกาลเวลายาวนาน ความหนาหนักของโครงสร้างปราสาทช่วยขบเน้นเบี่ยงลึกในจิตใจของตัวละคร จริงอยู่ที่ตัวเอกชายใฝ่หาอิสระ เลือกที่จะมาอยู่ในเมืองที่เต็มไปด้วยเสรีภาพอย่างปารีส แต่อันที่จริงเขามีเงื่อนไขในชีวิตมากมาย ยังยึดติดกับความคิดบางอย่างและไม่ยอมปล่อยวางอะไรง่าย ๆ ในขณะที่ตัวเอกหญิงซึ่งใช้ชีวิตอยู่ปารีสมากกว่าสองปีคือคนที่มีอิสระอย่างแท้จริง เธอค่อนข้างมั่นใจในการใช้ชีวิต เลือกที่จะถูกใจชายหนุ่มตั้งแต่แรกเห็นและกล้าที่จะเป็นฝ่ายเข้าหาเขาก่อน เธอจะเป็นภรรยาของเมืองปารีสได้ดีกว่าตัวเอกชาย นี่คือข้อแตกต่างที่เป็นข้อตรงข้ามระหว่างเธอและเขา อิสระสำหรับตัวเอกชายอาจเป็นเพียงการกำลังตามหาที่ยึดเหนี่ยวจิตใจแห่งใหม่ และการได้พบกับหญิงสาว ได้พัฒนาความสัมพันธ์จนกลายเป็นความรัก จึงกลายเป็นเครื่องยืนยันการมีอยู่ของตัวเขาเอง

พวกเรากำลังมีความรัก นั่นคือความรู้สึกที่เหลืออยู่ของผม
ข้างล่างนี้คือความรู้สึกที่เรียกว่าความรักของผม

สิ่งที่ขาดหายไปคือตัวผมเอง

(ปัก ชิน-ยาง, 2549, น. 91)

ข้อความดังกล่าวปรากฏอยู่ในช่วงต้นของบท “Dreaming in red ความรักที่ถูกกักขัง” เราจะเห็นได้ว่าเมื่อตัวเอกชายมีความรัก เขาจะทุ่มความรู้สึกรักทั้งหมดให้คู่รัก จนบางครั้งเขาได้สูญเสียตัวตนไปในท่ามกลางความสัมพันธ์ และในช่วงเวลาการพักผ่อนที่ปราสาท มีช่วงเวลาหนึ่งที่ฝ่ายหญิงหายออกไปเดินเล่นภายนอก ตัวละครชายออกตามหาเธออย่างบ้าคลั่ง ในขณะที่สุดท้ายพบว่าฝ่ายหญิงกลับมาที่ห้องพักราวไม่มีอะไรเกิดขึ้น เราจะเห็นได้ถึงสำนึกการเป็นเจ้าของของฝ่ายชาย และการปล่อยวางอย่างอิสระของฝ่ายหญิง จากการไปใช้เวลาร่วมกันที่ปราสาทเราได้รู้ถึงความต้องการแท้จริงของตัวเอกชาย นั่นคือการกักขังหญิงสาวไว้กับเขาตลอดเวลา

อาจสรุปได้ว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในปราสาทสะท้อนให้เห็นประเด็นความสัมพันธ์ของตัวละครเอกชายกับหญิงสาว คนทั้งคู่ที่พบเจอเพียงระยะเวลาไม่นาน ก่อนพัฒนาความสัมพันธ์เป็นคนรัก ความสัมพันธ์ใกล้ชิดนี้เกิดจากอิทธิพลของเมืองที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากการมุ่งพัฒนาให้ทันสมัยจนนำไปสู่ความไม่จริงจังยั่งยืน สภาวะดังกล่าวหล่อหลอมให้เกิดความสัมพันธ์ใกล้ชิดแบบไม่ยั่งยืน (Fluid love) แต่ในขณะที่เดียวกัน แม้ว่าสังคมเมืองตะวันออกอย่างกรุงโซลจะได้รับการพัฒนาให้ทันสมัย แต่ขนบธรรมเนียมในครอบครัวแบบจารีตมักให้ความสำคัญ กับผู้ชาย ซึ่งแนวคิดนี้น่าจะส่งผลให้ตัวละครชายสืบทอดแนวคิดชายเป็นใหญ่จนต้องการควบคุมหญิงสาวให้เป็นไปตามปรารถนา

6. ภาพถ่าย เมืองและความทรงจำ

หลังจากได้ใช้เวลาด้วยกันที่ปราสาทซานเมียง ตัวละครเอกหญิงก็บอกกล่าวตัวละครเอกชายและหายไปจากชีวิตของเขา ห้าวันหลังจากนั้นเธอส่งจดหมายมาบอกกล่าวความสัมพันธ์ที่มั่งคั่งของตัวละครชายไว้ชื่อกับหญิงแปลกหน้าจึงสิ้นสุดลง เมื่อหญิงสาว

จากไปเธอทิ้งสิ่งของไว้จำนวนหนึ่งในห้องของชายหนุ่ม แต่สิ่งที่เขาเห็นว่าเป็นของสำคัญ มีเพียงกล้องถ่ายรูปเท่านั้น กล้องถ่ายรูปคือวัตถุที่ผูกโยงความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งคู่ กับสถานที่ต่าง ๆ ในปารีส วัตถุชิ้นนี้ทำให้ตัวละครเอกออกตระเวนไปทั่วปารีสเพื่อตามหาหญิงสาว กล้องเป็นเหมือนแผนที่เปิดเผยฉากชีวิตที่เคยมีเขาอยู่ร่วมกับเธอ การออกตามหาครั้งนี้แตกต่างจากจุดเริ่มต้น ในตอนนั้นเขาใช้ภาพตนเองที่ถูกแอบถ่ายที่สุสานเพื่อตามหาและได้พบกับหญิงสาวเพื่อจะได้ก่อร่างความทรงจำร่วมกัน แต่การออกตามหาหลังจากที่เธอจากไป เป็นการเก็บภาพความทรงจำ กล้องจึงเป็นเหมือนประจักษ์พยานที่เก็บอดีตของเขาและเธอ ภาพของเมืองที่ค่อย ๆ ให้เขาและเธอพัฒนาความสัมพันธ์จากคนรู้จักการเป็นคนรัก และต้องจากลาในที่สุด การที่ตัวละครชายใช้กล้องตามถ่ายภาพผู้คนตามสถานีรถไฟเพื่อหวังว่าวันหนึ่งคนที่ออกจากรถไฟจะเป็นหญิงคนรัก ในที่สุดเขาได้พบเธอ ติดตามเธอไปโดยที่เธอไม่รู้ตัว ได้มีโอกาสบันทึกภาพเธอไว้ในกล้องถ่ายรูป แต่ด้วยลักษณะนิสัยของเขาที่ไม่กล้าพอ ทำให้เขาปล่อยให้เธอหายไปในช่วงชนโดยไม่ได้ทักทาย ฝ่ายหญิงมารู้ความจริงตอนที่ตัวละครชายฝากรูปถ่ายของเธอไว้กับบริการร้านกาแฟที่เธอแวะไปนั่งดื่มกาแฟเป็นประจำ นั่นทำให้เธอได้รู้ว่าสุดท้ายความรักของเธอและเธอเหลือเพียงแต่ความทรงจำ

ตอนนี้ทุก ๆ ครั้งที่ผมมาปารีส จะได้พบกับคุณที่ยังคงงดงามไม่เปลี่ยนแปลง

(....)

ตอนนี้ผมอยู่ปารีส คุณจะอยู่กับผม

(ปัก ชิน-ยาง, 2549, น. 205, 207)

ในมุมมองของตัวละครเอกชาย หญิงสาวแปลกหน้ากับปารีสคือภาพทับซ้อนกัน เมื่อใดก็ตามที่เขากลับมายังปารีสเขายังคงคิดถึงเธอ เมื่อตีความความหมายที่ซ่อนอยู่ในตัวบท อาจกล่าวได้ว่าตัวละครเอกหญิงเป็นตัวแทนของอิสระแบบปารีส ในขณะที่ตัวละครชายเป็นภาพสะท้อนของระเบียบแบบแผนแบบโซล ตัวละครชายจึงไม่อาจ

ค้นพบอิสระที่ตนเองตามหา ซ้ำยังติดยึดอยู่ในกรอบความทรงจำของมหานครปารีสอีกด้วย

จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่ามหานครปารีสเชื่อมโยงกับหญิงสาวที่เป็นตัวแทนของความอิสระ ส่วนการที่ตัวละครชายติดอยู่ในกรอบความทรงจำย่อมเกี่ยวข้องกับวิถีเมือง ประเด็นที่น่าสนใจคือถึงแม้ตัวละครชายได้สัมผัสกับอิสระเสรีและเข้าใจความปรารถนาของตนเอง แต่เขากลับกักขังตัวเองไว้ในกรอบจารีตแบบเกาหลีซึ่งไม่อาจละทิ้งไปได้แม้เขาจะเปลี่ยนมาอยู่ในเมืองแห่งเสรี ทว่าเนื้อหาทางความคิดยังคงยึดติดกับขนบความเชื่อแบบตะวันออก ซึ่งสิ่งนี้ทำให้เขาไม่อาจทำใจยอมรับว่าตนเองไม่สามารถควบคุมฝ่ายหญิงได้ นั่นทำให้เห็นว่าแม้จะเปลี่ยนสถานที่แต่ตัวละครชายก็ไม่อาจพบกับอิสระได้อย่างแท้จริง

7. บทสรุป

จากการศึกษานิยายเรื่อง*ความทรงจำแห่งรัก* เราจะเห็นได้ว่าสถานที่และสภาพสังคมในที่ที่ตัวละครอาศัยและพักพิงมีล้วนมีความหมาย ภาพสะท้อนของเมืองใหญ่ทั้งสองเมืองคู่ขนานกับการกระทำและความรู้สึกของตัวละครเอก เมืองทั้งสองให้ภาพที่ต่างกันของแนวคิดแบบตะวันออกและตะวันตก กล่าวคือกรุงโซลคือกรอบและกฎเกณฑ์ที่ตัวเอกชายต้องยึดถือ การใช้ชีวิตที่โซลล้วนเกี่ยวพันกับครอบครัว การงานและหน้าที่ทางสังคม ดังนั้นการที่ตัวละครหลักหนีออกจากกรอบจารีตเพื่อเดินทางไปยังมหานครปารีสคือการวิ่งไปสู่อิสระในชีวิต แม้จะโหยหาอิสระแต่สุดท้ายตัวละครกลับไม่อาจค้นพบอิสระที่แท้จริง นั่นเป็นเพราะเขาได้พบรักครั้งใหม่แต่ความสัมพันธ์ไม่ยั่งยืน อีกทั้งแนวคิดที่ต้องการผูกมัดยึดติดทำให้เขาไม่แข็งแกร่งพอที่จะเผชิญหน้าความจริง เหมือนกับที่เขาหนีจากบ้านเกิดเพื่อมาค้นหาชีวิตใหม่ที่ปารีส สุดท้ายตัวละครเลือกที่จะหลีกหนีอีกครั้ง และกักขังตัวเองไว้ความรักที่หนีจากไป ดังนั้นสถานที่ต่าง ๆ ในปารีสสำหรับเขาจึงกลายเป็นกล่องความทรงจำ เป็นกับดักที่เขาไม่อาจหลุดพ้นไปได้และยังต้องติดอยู่ในวังวนแห่งการตามหาความรักไม่จบสิ้น

รายการอ้างอิง

- จักรกริช สังขมณี. (2560). สังคมเกาหลีใต้สมัยใหม่: มองการเปลี่ยนแปลงทางสังคมผ่านกระแสคลื่นวัฒนธรรมเกาหลีใต้ (Hallyu) ใน นกจดล ซาดิประเสริฐ (บ.ก.), *เกาหลีปัจจุบัน Korea today*. (น. 245-297). ปทุมธานี : ศูนย์เกาหลีศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปาร์ค ซินยาง. (2549). *Sweetheart ความทรงจำแห่งรัก*. (ณัฐกุล, ผู้แปล). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- พัชรี บอนคำ. (2020). “อุตสาหกรรมบันเทิง” เศรษฐกิจหลักเกาหลี หมัดเต็ดจากรัฐบาล เข้าถึงเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2566 จาก urbancreature.co
- ฟอสเตอร์, โรมัส ซี. (2564). *วิชาอ่านโลกระหว่างบรรทัด How to read literature like a professor*. กรุงเทพฯ: บู้คสเคป.
- สสว. (2561). *กรณีศึกษาธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องในประเทศเกาหลี* เข้าถึงเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2566 จาก <http://www.sme.go.th>
- สุรเดช โชติอุดมพันธ์. (2559). *อ่านเมือง เรื่องคนกรุง วรรณกรรม วิถีความสัมพันธ์ และภาพแทนของพื้นที่*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกศาสตร์ สรรพช่าง. (2565). *กาแฟ ปรัชญา ปารีส ตอนที่ 2*. adaybulletin.com
- Seo, Joo Hwan; Park, Sung Yong; and Boo, Dr. Soyoun (2016). "KOREA OUTBOUND TOURISM TO SEVEN COUNTRIES: VAR MODEL AND GRANGER CAUSALITY TEST". Travel and Tourism Research Association: Advancing Tourism Research Globally. 23. Retrieved November 8, 2023, from https://scholarworks.umass.edu/ttra/2007/Illustrated_Papers/23
- Shin Hae-in. (2010). *Actor Park makes literary debut*. Retrieved July 26, 2023, from <https://www.koreaherald.com/view.php?ud=20051214000024>

Received: August 17, 2023

Revised: November 11, 2023

Accepted: December 16, 2023